

OPISKELIJATARINA

Sayed

Aikuisten perusopetus

Olen Sayed, 19 vuotta. Olen syntynyt Afganistanissa ja asuin siellä seitsemänvuotiaaksi saakka. Kävin koulua Iranissa viisi vuotta.

Suomeen tultuani asuin aluksi Suolahdessa ja opiskelin siellä Nutukka-ryhmässä. Myöhemmin muutin Jyväskylään. Kuulin Kuokkalassa sijaitsevasta kristillisestä opistosta ja täytin hakemuksen. Pääsykokeissa meille annettiin kuva, josta meidän piti kirjoittaa. Tehtävä ei tuntunut muuten vaikealta, mutta sanojen taivuttaminen oli hankalaa. Muistan kuvan ja siinä olevat sanat vieläkin! Lisäksi meillä oli haastattelu. Sanoin opettajalle silloin, että olen varma, että pääsen teille opiskelemaan. Ja niin se onnistuikin! Sain kirjeen, että minut on hyväksytty Pevate-ryhmään. Aloitin Pevatessa syksyllä 2017. Koulutus päättyi joulukuussa 2017, ja sen jälkeen hain Aipeen eli aikuisten perusopetukseen (päättövai-

he). Opiskelin Aipessa vuoden ja sain todistuksen jouluna 2018. Olin samanaikaisesti iloinen ja surullinen. Iloinen siitä, että valmistuin, mutta surullinen siitä, että minun oli jatkettava matkaa tästä koulusta.

Nyt kerron siitä, minkälaista on opiskella Aipessa: opintoihin kuuluu mm. suomen kieltä, matematiikkaa, fysiikkaa, kemiaa, biologiaa, maantietoa, terveystietoa ja englantia. Meillä on oma ryhmänohjaaja ja eri aineenopettajia. Näemme ryhmänohjaajaa monta kertaa viikossa, ja hänen kanssaan voi selvittää erilaisia asioita ja ongelmia. Minulla on ryhmässä hyviä kavereita, autamme toisiamme. Joskus on hankalaa, kun joku osaa ryhmässä tosi hyvin, esim. englantia, ja toiset huonommin. Mutta opettajat ovat hyviä. Eniten olen tykännyt suomen kielen opiskelusta. Täällä opistolla opiskelee sekä suomalaisia että maahanmuuttajia, ja käytän suomen kieltä tosi paljon.

Välillä koulupäivät ovat pitkiä, esim. klo 8-16. On myös lyhyempiä päiviä, ja vaihtelua tulee erilaisista tapahtumista ja opintoretkestä. Kivointa ovat olleet uudet kaverit ja matka Ahvenanmaalle, jonka teimme opettajien kanssa keväällä. Syksyllä meillä oli kolmen viikon tet-harjoittelu. Olin päiväkodissa ja pidin siitä tosi paljon. Kävin tutustumassa ammattikoulussa lähihoitajan opintoihin ja hakenut sinne. Vielä en tiedä, pääsenkö sisään. Minua kiinnostavat myös palomiehen, poliisin ja konduktöörin ammatit, mutta niiden aika on ehkä myöhemmin. Omat vanhempani eivät saaneet opiskella nuorena. Heille on tosi tärkeää, että opiskelen ja että minusta tulee hyvä ihminen. Se tarkoittaa, että ei tee pahaa toisille, vaan auttaa aina muita.

Olen sitä mieltä, että jos haluaa Aipeen, pitää osata suomea hyvin. Pitää olla valmis opiskelemaan oikeasti. Opettajia täytyy kunnioittaa, ja opiskelukavereiden erilaisuutta ja eri uskontoja myös. Ajattelen, että jos ihminen on kokenut vaikeuksia, hän myös osaa arvostaa opiskelua enemmän. Muistan, kun Iranissa ei aina pidetty siitä, jos afganistanilainen nuori pärjäsi hyvin koulussa. Mutta täällä Suomessa on vain hyvä asia, jos pärjää hyvin! Voin itse vaikuttaa omaan tulevaisuuteeni!

Jko:lla alkaa vähintään yksi aikuisten perusopetuksen päättövaiheen ryhmä joka vuosi. Jatkuvassa haussa voi saada opiskelupaikan myös varsinaisen hakuajan ulkopuolella. Tervetuloa opiskelemaan!